

ΙΣΧΥΟΝΤΑ	ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
<p>Άρθρο 56</p> <p>Ο ανήλικος που τελεί υπό γονική μέριμνα έχει κατοικία την κατοικία των γονέων του ή του γονέα που ασκεί μόνος του τη γονική μέριμνα. Αν τη Γονική μέριμνα ασκούν και οι δύο γονείς χωρίς να έχουν την ίδια κατοικία, ο ανήλικος έχει κατοικία την κατοικία του γονέα με τον οποίο συνήθως διαμένει</p> <p>"Ο ανήλικος που τελεί υπό επιτροπεία ή όποιος τελεί υπό πλήρη στερητική δικαστική συμπαράσταση, έχει κατοικία την κατοικία του επιτρόπου ή του δικαστικού συμπαραστάτη του".</p>	<p>«Άρθρο 56</p> <p>Ο ανήλικος που τελεί υπό γονική μέριμνα έχει κατοικία την κατοικία των γονέων του ή του γονέα που ασκεί μόνος του τη γονική μέριμνα. Σε περίπτωση χωριστής διαμονής των γονέων, ο ανήλικος έχει κατοικία την κατοικία του γονέα με τον οποίο συνήθως διαμένει.</p> <p>Η επίδοση εγγράφων που αφορούν το τέκνο γίνεται στην κατοικία οιαδήποτε εκ των γονέων ή σε τρίτο που ασκεί την γονική μέριμνα.</p> <p>Ο ανήλικος που τελεί υπό επιτροπεία ή όποιος τελεί υπό πλήρη στερητική δικαστική συμπαράσταση, έχει κατοικία την κατοικία του επιτρόπου ή του δικαστικού συμπαραστάτη του.».</p>	<p>Άρθρο 56 ΑΚ</p> <p>Με τη νέα διάταξη, απόρροια εν πολλοίς των νέων ρυθμίσεων στο Οικογενειακό Δίκαιο, προβλέπεται ότι σε περίπτωση χωριστής διαμονής των εχόντων τη γονική μέριμνα γονέων ο ανήλικος έχει κατοικία την κατοικία του γονέα με τον οποίο συνήθως διαμένει. Δια του τρόπου αυτού επέρχεται διάσπαση της αρχής της αποκλειστικότητας της κατοικίας (ΑΚ 51 εδ. α) και στην περίπτωση της (επιδιωκόμενης με τις νέες διατάξεις) ισόχρονης διαμονής του παιδιού στις κατοικίες των γονέων του, δεν θα μπορεί να προσδιοριστεί ποια είναι η συνήθης διαμονή του, που αποτελεί κατά την ΑΚ 56 εδ β και το προσδιοριστικό στοιχείο στην περίπτωση αυτή της κατοικίας του. Σημειώνεται ότι η διάσπαση αυτή δεν απαντάται σε άλλες περιπτώσεις δικαιοπρακτικά ανίκανων προσώπων, όπως λχ στις περιπτώσεις ανηλίκων που τελούν υπό συνεπιτροπεία ή σε περιπτώσεις πασχόντων προσώπων για τα οποία έχουν οριστεί δύο δικαστικοί συμπαραστάτες.</p> <p>Πρόβλημα γεννάται και από την παρ. 2 του ιδίου άρθρου, σύμφωνα με την οποία η επίδοση εγγράφων που αφορούν το τέκνο γίνεται στην κατοικία οιαδήποτε εκ των γονέων, προφανώς κατ' επιλογήν του αντιδίκου του τέκνου. Δεδομένου όμως ότι η γονική μέριμνα θα εξακολουθεί να ασκείται από κοινού αλλά οι γονείς να διαμένουν πλέον σε ξεχωριστές κατοικίες διατηρώντας ενδεχομένως κακές σχέσεις μεταξύ τους, κρίνεται αναγκαίο οι επιδόσεις των δικογράφων να</p>

		<p>ενεργούνται στην κατοικία αμφοτέρων των γονέων και όχι μόνο στην κατοικία ενός εξ αυτών, κατ' επιλογή του αντιδίκου του τέκνου, καθώς το τελευταίο εκπροσωπείται από κοινού από τους γονείς του και δια του τρόπου αυτού εξασφαλίζεται πλήρως το συμφέρον του.</p>
<p>«Άρθρο 1441</p> <p>1. Οι σύζυγοι μπορούν με έγγραφη συμφωνία να λύσουν τον γάμο τους. Η συμφωνία αυτή συνάπτεται μεταξύ των συζύγων με την παρουσία πληρεξούσιου δικηγόρου για καθέναν από αυτούς και υπογράφεται από τους ίδιους και από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους ή μόνον από τους τελευταίους, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με ειδικό πληρεξούσιο. Η πληρεξουσιότητα πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την υπογραφή της συμφωνίας.</p> <p>2. Αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, για να λυθεί ο γάμος πρέπει να ρυθμίζεται η επιμέλειά τους, η επικοινωνία με αυτά και η διατροφή τους, με την ίδια ή με άλλη έγγραφη συμφωνία μεταξύ των συζύγων, που υπογράφεται όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 και ισχύει για δύο (2) έτη τουλάχιστον.</p> <p>3. α) Η έγγραφη συμφωνία για τη λύση του γάμου, καθώς και η συμφωνία για την επιμέλεια, την επικοινωνία και τη διατροφή των ανήλικων τέκνων υποβάλλονται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του κάθε συζύγου, μαζί με τα ειδικά πληρεξούσια σε συμβολαιογράφο.</p>	<p>«Άρθρο 1441</p> <p>Συναινετικό διαζύγιο</p> <p>1. Οι σύζυγοι μπορούν με έγγραφη συμφωνία <u>ή κοινή ψηφιακή δήλωση να λύσουν τον γάμο τους, μη απαιτούμενης της βεβαίωσης του γνησίου της υπογραφής των συζύγων.</u> Η συμφωνία αυτή συνάπτεται μεταξύ των συζύγων με την παρουσία <u>ή με ψηφιακή σύμπραξη πληρεξούσιου δικηγόρου</u> για καθέναν από αυτούς, και υπογράφεται από τους ίδιους και από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους ή μόνο από τους τελευταίους, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με ειδικό πληρεξούσιο. Η πληρεξουσιότητα πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την υπογραφή της συμφωνίας.</p> <p>2. Αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, για να λυθεί ο γάμος, πρέπει με τη συμφωνία της παρ. 1 ή με άλλη έγγραφη συμφωνία που υπογράφεται όπως ορίζεται στην παρ. 1 και ισχύει για τουλάχιστον δύο έτη, να ρυθμίζεται η κατανομή της γονικής μέριμνας και ιδίως η επιμέλεια των τέκνων, ο τόπος διαμονής τους, ο γονέας με τον οποίο διαμένουν, η επικοινωνία τους με τον άλλο γονέα και η διατροφή τους.</p>	<p>Άρθρο 1441 ΑΚ</p> <p>Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι, εκτός της συμφωνίας για τη λύση του γάμου, αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα θα πρέπει στην ίδια ή άλλη συμφωνία να ρυθμίζονται η κατανομή της γονικής μέριμνας και ιδίως η επιμέλεια των τέκνων, ο τόπος διαμονής τους κα. Ωστόσο στις παραγράφους 3^α και 4 του ίδιου άρθρου, όπου γίνεται αναφορά στην ίδια συμφωνία, παραλείπεται η αναφορά ότι μέρος του περιεχομένου της αποτελεί και η ρύθμιση της γονικής μέριμνας και του τόπου διαμονής του τέκνου, με αποτέλεσμα να προκαλείται σύγχυση με την προαναφερθείσα παρ. 2 του άρθρου.</p> <p>Ομοίως θεωρούμε αδικαιολόγητη την απάλειψη της αναφοράς του ισχύοντος άρθρου ότι η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής των συζύγων γίνεται στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου της έδρας του Συμβολαιογράφου που θα καταρτίσει τη συμβολαιογραφική πράξη, εφόσον δεν επιλεγεί η κοινή ψηφιακή δήλωση, αφού πλέον απομακρύνεται εντελώς από το χώρο των δικαστηρίων και από τη συμβολική και ουσιαστική βαρύτητα που αυτός έχει κάθε στοιχείο της δια-</p>

<p>β) Η κατάρτιση της συμβολαιογραφικής πράξης της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου απέχει τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες από την έγγραφη συμφωνία των συζύγων, η ημερομηνία της οποίας αποδεικνύεται με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής των συζύγων από τη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου της έδρας του συμβολαιογράφου που θα καταρτίσει τη συμβολαιογραφική πράξη.</p> <p>4. Ο συμβολαιογράφος συντάσσει πράξη με την οποία βεβαιώνει τη λύση του γάμου, επικυρώνει τις συμφωνίες των συζύγων και τις ενσωματώνει σε αυτή. Τη συμβολαιογραφική πράξη υπογράφουν οι σύζυγοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ή μόνον οι τελευταίοι, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με ειδικό πληρεξούσιο. Η πληρεξουσιότητα πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την υπογραφή της πράξης. Όταν η βεβαίωση αφορά στην επιμέλεια, επικοινωνία και διατροφή των ανήλικων τέκνων, η πράξη αποτελεί εκτελεστό τίτλο, εφόσον έχουν συμπεριληφθεί στη συμφωνία οι ρυθμίσεις των άρθρων 950 και 951 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Μετά τη λήξη ισχύος της επικυρωμένης συμφωνίας, μπορεί να ρυθμίζεται η επιμέλεια, η επικοινωνία και η διατροφή των τέκνων για περαιτέρω χρονικό διάστημα με νέα συμφωνία και με την ίδια διαδικασία</p> <p>5. Η λύση του γάμου επέρχεται με την κατάθεση αντιγράφου της συμβολαιογραφικής πράξης στο ληξιαρχείο όπου έχει καταχωρισθεί η σύσταση του γάμου.».</p> <p>«4. Σε περίπτωση θρησκευτικού γάμου, ο έχων έννομο συμφέρον αιτείται την πνευματική λύση του από την Ιερά Μητρόπολη, στην οποία ανήκει ο Ιερός Ναός όπου τελέστηκε ο γάμος. Η σχετική αίτηση συνοδεύεται</p>	<p>3α. Η έγγραφη συμφωνία για τη λύση του γάμου, καθώς και η τυχόν χωριστή συμφωνία για την επιμέλεια, τον τόπο διαμονής, την επικοινωνία και τη διατροφή των ανήλικων τέκνων υποβάλλονται από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του κάθε συζύγου μαζί με τα ειδικά πληρεξούσια σε συμβολαιογράφο.</p> <p>3β. Η κατάρτιση της συμβολαιογραφικής πράξης της παρ. 4 του παρόντος άρθρου απέχει τουλάχιστον δέκα ημέρες από την έγγραφη συμφωνία των συζύγων, η ημερομηνία της οποίας αποδεικνύεται, με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής των συζύγων.</p> <p>4. Ο συμβολαιογράφος συντάσσει πράξη με την οποία βεβαιώνει τη λύση του γάμου, επικυρώνει τις συμφωνίες των συζύγων και τις ενσωματώνει σε αυτή. Τη συμβολαιογραφική πράξη υπογράφουν οι σύζυγοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ή μόνον οι τελευταίοι, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με ειδικό πληρεξούσιο. Η πληρεξουσιότητα πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την υπογραφή της πράξης. Όταν η βεβαίωση αφορά στην επιμέλεια, επικοινωνία και διατροφή των ανήλικων τέκνων, η πράξη αποτελεί εκτελεστό τίτλο, εφόσον έχουν συμπεριληφθεί στην συμφωνία οι ρυθμίσεις των άρθρων 950 και 951 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Μετά τη λήξη ισχύος της επικυρωμένης συμφωνίας, μπορεί να ρυθμίζεται η επιμέλεια, η επικοινωνία και η διατροφή των τέκνων για περαιτέρω χρονικό διάστημα με νέα συμφωνία και με την ίδια διαδικασία.</p> <p>5. Η λύση του γάμου επέρχεται με</p>	<p>δικασίας λύσης του γάμου.</p>
--	--	----------------------------------

<p>από αντίγραφο της συμβολαιογραφικής πράξης που βεβαιώνει τη λύση του γάμου, με επιμέλεια του αιτούντος. Η πνευματική λύση του γάμου είναι υποχρεωτική.»</p>	<p>την κατάθεση αντιγράφου της συμβολαιογραφικής πράξης στο ληξιαρχείο όπου έχει κατατεθεί η σύσταση του γάμου, ή με ενημέρωση του ληξιαρχείου με χρήση Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών.».</p>	
<p>Άρθρο 1511</p> <p>Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο συμφέρον του τέκνου.</p> <p>Στο συμφέρον του τέκνου πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν, κατά τις διατάξεις του νόμου, το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο της άσκησής της. Η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει επίσης να σέβεται την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσίας.</p> <p>Ανάλογα με την ωριμότητα του τέκνου πρέπει να ζητείται και να συνεκτιμάται η γνώμη του πριν από κάθε απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα, εφόσον η απόφαση αφορά τα συμφέροντά του.</p>	<p>«Άρθρο 1511</p> <p>Άσκηση – ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου</p> <ol style="list-style-type: none"> Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο συμφέρον του τέκνου. Στο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται πρωτίστως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και στην αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν κατά τις διατάξεις του νόμου, το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Η απόφαση του δικαστηρίου λαμβάνει ιδίως υπόψη την ικανότητα και πρόθεση καθενός εκ των γονέων να σεβαστεί τα δικαιώματα του άλλου, την συμπεριφορά κάθε γονέα κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα και την συμμόρφωσή του με δικαστικές αποφάσεις, εισαγγελικές διατάξεις και με προηγούμενες συμφωνίες που είχε συνάψει με τον άλλο γονέα και αφορούν το τέκνο. Η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει επίσης να σέβεται την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας ιδίως του φύλου, του σεξουαλικού 	<p>Άρθρο 1511 ΑΚ</p> <p>Εκτιμούμε ότι το συμφέρον του τέκνου στην παρ. 2 της διάταξης προσδιορίζεται με κριτήρια που πρωτίστως έχουν ως στόχο να τονίσουν την ισότητα των γονέων στην ανατροφή του και δευτερευόντως να εξασφαλίσουν την καταλληλότητα τους προς αυτό. Είναι χαρακτηριστικό ότι προτάσσεται η ικανότητα και η διάθεση του ενός γονέα να σεβαστεί τα δικαιώματα του άλλου, πριν καν εξεταστεί η συγκρότησή του, η προσωπικότητά του και η εν γένει επάρκειά του να ασκήσει τα καθήκοντά του. Προτείνεται για την παρ. 2 η ακόλουθη διατύπωση: «στο συμφέρον του τέκνου πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν κατά τις διατάξεις του νόμου, το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο της άσκησής της. Η απόφαση του δικαστηρίου λαμβάνει ιδίως υπόψη την καταλληλότητα του κάθε γονέα για την άσκηση της γονικής μέριμνας, την ουσιαστική συμμετοχή του στην ανατροφή και φροντίδα του τέκνου και στην αποτροπή της διάρρηξης των σχέσεών του με καθέναν από τους γονείς του, την ικανότητα και πρόθεση καθενός εκ των γονέων να σεβαστεί τα δικαιώματα του άλλου, τη συμπεριφορά κάθε γονέα κατά</p>

	<p>προσανατολισμού, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσίας.</p> <p>4. Ανάλογα με την ωριμότητα του τέκνου πρέπει να ζητείται και να συνεκτιμάται η γνώμη του, πριν από κάθε απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα και τα συμφέροντά του, <u>εφόσον η γνώμη του τέκνου κριθεί από το δικαστήριο ότι δεν αποτελεί προϊόν καθοδήγησης ή υποβολής.</u>».</p>	<p>το προηγούμενο χρονικό διάστημα και τη συμμόρφωσή του με δικαστικές αποφάσεις, εισαγγελικές διατάξεις και με προηγούμενες συμφωνίες που είχε συνάψει με τον άλλο γονέα και αφορούν το τέκνο».</p> <p>Περαιτέρω η προσθήκη στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου της αναφοράς ότι συνεκτιμάται η γνώμη του τέκνου εφόσον κριθεί από το δικαστήριο ότι δεν αποτελεί προϊόν καθοδήγησης ή υποβολής, προκαλεί τον κίνδυνο ουσιώδους περιορισμού της βαρύτητας που ο δικαστής μπορεί να αποδώσει στη γνώμη του τέκνου. Επίσης εισάγεται διάκριση των παιδιών σε δύο κατηγορίες, με συνέπεια τον εξ αρχής αποκλεισμό όσων ανήκουν στην κατηγορία των “καθοδηγούμενων”, διάκριση αντίθετη στη ΔΣΔΠ, η οποία θα πρέπει να αιτιολογείται από το δικαστή και θα ιδρύονται λόγοι έφεσης και αναίρεσης. Προκαλεί επίσης πρόβλημα επαρκούς αιτιολόγησης της κρίσης του δικαστηρίου ότι η γνώμη του τέκνου αποτελεί προϊόν καθοδήγησης ή υποβολής, αφού η ακρόαση του τέκνου γίνεται κατ’ ιδίαν και χωρίς την τήρηση διατυπώσεων δημοσιότητας. Εκτιμούμε ότι αρκεί να αναφερθεί ότι η γνώμη του παιδιού ζητείται και συνεκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο και να απαλειφθεί το ανωτέρω εδάφιο.</p>
<p>Άρθρο 1512</p> <p>Σε περίπτωση διαφωνίας</p> <p>Αν οι γονείς διαφωνούν κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας και το συμφέρον του τέκνου επιβάλλει να ληφθεί απόφαση, αποφασίζει το</p>	<p>«Άρθρο 1512</p> <p>Σε περίπτωση διαφωνίας</p> <p>Κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας οι γονείς υποχρεούνται να καταβάλλουν προσπάθεια για την εξεύρεση κοινά αποδεκτών λύσεων,</p>	<p>Άρθρο 1512 ΑΚ</p> <p>Η αναφορά περί προσφυγής σε διαμεσολάβηση των γονέων «εάν είναι απαραίτητο» για την εξεύρεση κοινά αποδεκτών λύσεων για το συμφέρον του τέκνου, πρέπει να αντικα-</p>

<p>δικαστήριο.</p>	<p>προσφεύγοντας, εάν είναι απαραίτητο, σε διαμεσολάβηση. Αν διαφωνούν και το συμφέρον του τέκνου επιβάλλει να ληφθεί απόφαση, αποφασίζει το δικαστήριο.».</p>	<p>τασταθεί με την πρόβλεψη περί προσφυγής σε διαμεσολάβηση «εφόσον το επιθυμούν». Επίσης να προβλεφθεί δυνατότητα των γονέων να προσφύγουν σε ειδική υπηρεσία παιδοψυχολόγων ή ειδικευμένων σε θέματα παιδιών κοινωνικών λειτουργών.</p>
<p>Άρθρο 1513</p> <p>Διαζύγιο ή ακύρωση του γάμου</p> <p>Στις περιπτώσεις διαζυγίου η ακύρωσης του γάμου και εφόσον ζουν και οι δύο γονείς, η άσκηση της γονικής μέριμνας ρυθμίζεται από το δικαστήριο. Η άσκηση της γονικής μέριμνας μπορεί να ανατεθεί στον έναν από τους γονείς ή, αν αυτοί συμφωνούν ορίζοντας συγχρόνως τον</p> <p>τόπο διαμονής του τέκνου, στους δύο από κοινού. Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά, ιδίως να κατανείμει την άσκηση της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων ή να την αναθέσει σε τρίτον.</p> <p>Για τη λήψη της απόφασής του το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς</p> <p>του, καθώς και τις τυχόν συμφωνίες που έκαναν ο γονείς του τέκνου σχετικά με την επιμέλεια και τη διοίκηση της περιουσίας του. Ο γονέας, στον οποίο δεν έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας, έχει το δικαίωμα να ζητάει από τον άλλο πληροφορίες για το</p> <p>πρόσωπο και την περιουσία του τέκνου.</p>	<p>«Άρθρο 1513</p> <p>Διαζύγιο ή ακύρωση του γάμου - διάσταση των συζύγων</p> <p>Στις περιπτώσεις διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή λύσης του συμφώνου ελεύθερης συμβίωσης ή διακοπής της συμβίωσης των συζύγων και εφόσον ζουν και οι δύο γονείς, εξακολουθούν να ασκούν από κοινού και εξίσου τη γονική μέριμνα. Ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο επιχειρεί τις προβλεπόμενες στην παρ. 1 του άρθρου 1516 του Α.Κ. πράξεις, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης του άλλου γονέα.».</p>	<p>Άρθρο 1513 ΑΚ</p> <p><u>Συμφωνούμε καταρχάς με την εξακολούθηση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας και μετά τη λύση ή ακύρωση του γάμου ή τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης των γονέων. Διαφωνούμε όμως με την αναφορά της φράσης «και εξίσου», καθώς θεωρούμε ότι μπορεί να ερμηνευθεί ότι εισάγεται με τον τρόπο αυτό η υποχρεωτική εναλλασσόμενη κατοικία του τέκνου, η οποία προκαλεί μία σειρά από δυσχέρειες και λειτουργικά προβλήματα, που εντέλει αποστερούν από το παιδί την ύπαρξη ενός σταθερού περιβάλλοντος το οποίο έχει ανάγκη για την ομαλή ψυχοσωματική ανάπτυξή του. Επίσης η υποχρεωτική ισόχρονη διαμονή και στους δύο γονείς παραβλέπει τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε μεμονωμένης περίπτωσης, αφού αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο βρέφη και έφηβοι ή παιδιά που οι γονείς τους κατοικούν σε διαφορετικές πόλεις ή και χώρες, ή γονείς με διαφορετικά επίπεδα διαβίωσης.</u></p> <p>Η «εξίσου» εξακολούθηση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας δεν έχει εξάλλου λογική συνοχή και με το άρθρο 1510 ΑΚ, στο οποίο δεν υπήρχε η λέξη εξίσου, ούτε τώρα εισάγεται.</p>

		<p>Αντιρρήσεις υπάρχουν και για το εδαφ. β της ίδιας παραγράφου, σύμφωνα με το οποίο ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο μπορεί να επιχειρεί τις προβλεπόμενες στην παρ. 1 του άρθρου 1516 ΑΚ πράξεις, «κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης του άλλου γονέα». Η ρύθμιση περί υποχρεωτικής καθημερινής ουσιαστικά επικοινωνίας ακόμη και για απλά πρακτικά ζητήματα γονέων που έχουν ενδεχομένως τεταμένες σχέσεις μεταξύ τους αναμένεται να προκαλέσει πολλά προβλήματα και επίσης τίθεται το ερώτημα τι θα γίνεται στις περιπτώσεις που ο έτερος γονέας εκφράζει την αντίθεσή του στη διενέργεια των πράξεων αυτών. Θεωρούμε αναγκαία την απάλειψη ολόκληρου του συγκεκριμένου εδαφίου, η διατήρηση του οποίου μπορεί να καταστήσει τη «συνεπιμέλεια» απεχθή.</p>
<p>Άρθρο 1514</p> <p>Διακοπή της συμβίωσης</p> <p>Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις όπου υπάρχει Διακοπή της συμβίωσης των συζύγων.</p>	<p><u>«Άρθρο 1514</u></p> <p><u>Παρέκκλιση από την από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας</u></p> <p>1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 1513 του Αστικού Κώδικα, οι γονείς μπορούν με έγγραφο βεβαίας χρονολογίας να ρυθμίζουν, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο (2) ετών, διαφορετικά την κατανομή της γονικής μέριμνας και να καθορίζουν τον τόπο κατοικίας του τέκνου τους, τον γονέα με τον οποίο θα διαμένει, καθώς και τον τρόπο επικοινωνίας του με τον άλλο γονέα.</p> <p>2. Αν δεν είναι δυνατή η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας, εξαιτίας διαφωνίας των συζύγων και ιδίως αν ο ένας γονέας αδιαφορεί ή δεν συμπράττει σ' αυτή ή δεν τηρεί την τυχόν υπάρχουσα συμφωνία των</p>	<p>Άρθρο 1514 ΑΚ</p> <p>Θεωρούμε ότι το έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, με το οποίο οι γονείς θα ρυθμίζουν διαφορετικά την κατανομή της γονικής μέριμνας και θα καθορίζουν τον τόπο κατοικίας του τέκνου τους, πρέπει να συνυπογράφεται και από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους, για τους ίδιους λόγους που ήδη επιβάλλεται η συνυπογραφή της συμφωνίας λύσης του γάμου κατά το άρθρο 1441 ΑΚ.</p> <p>Επίσης θεωρούμε ότι η πρόβλεψη περί δυνατότητας του δικαστηρίου να διατάξει διαμεσολάβηση ή την επανάληψή της θα πρέπει να συμπληρωθεί από τη δυνατότητα του να παραπέμψει την υπόθεση σε δικαστική μεσολάβηση,</p>

	<p>γονέων για την άσκηση ή τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας ή αν η συμφωνία αυτή ή η άσκηση της γονικής μέριμνας είναι ή έχει καταστεί αντίθετη προς το συμφέρον του τέκνου, καθένας από τους γονείς μπορεί να προσφύγει στο δικαστήριο.</p> <p>3. Το δικαστήριο μπορεί ανάλογα με την περίπτωση:</p> <p>α) να καταναίμει την άσκηση της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων, να εξειδικεύσει τον τρόπο άσκησης της στα κατ' ιδίαν θέματα ή να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας στον ένα γονέα ή σε τρίτο</p> <p>β) να διατάξει πραγματογνωμοσύνη ή να ληφθεί οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέτρο</p> <p>γ) να διατάξει διαμεσολάβηση ή την επανάληψή της, ορίζοντας συγχρόνως τον διαμεσολαβητή.</p> <p>Για τη λήψη της απόφασής του το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και τις τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του τέκνου σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας.».</p>	<p>ρυθμίζοντας σε κάθε περίπτωση προσωρινά τα εκκρεμή ζητήματα.</p>
<p>Άρθρο 1515</p> <p>"Τέκνα χωρίς γάμο των γονέων τους. Η Γονική μέριμνα του ανήλικου τέκνου που γεννήθηκε και παραμένει χωρίς γάμο των γονέων του, ανήκει στη μητέρα του. Σε περίπτωση αναγνώρισης του, αποκτά Γονική μέριμνα και ο πατέρας, που όμως την ασκεί αν υπάρχει συμφωνία των γονέων κατά το άρθρο 1513 ή αν έπαυσε η γονική μέριμνα της μητέρας ή αν αυτή αδυνατεί να την ασκήσει</p>	<p>«Άρθρο 1515</p> <p>Τέκνα χωρίς γάμο των γονέων τους</p> <p>Η γονική μέριμνα του ανηλικού τέκνου που γεννήθηκε και παραμένει χωρίς γάμο των γονέων του ανήκει στην μητέρα του. Όταν το τέκνο αναγνωρίστηκε εκούσια ή δικαστικά με αγωγή που άσκησε ο πατέρας, αποκτά γονική μέριμνα και ο πατέρας, την οποία ασκεί από κοινού με την μητέρα. Αν οι γονείς</p>	<p>Άρθρο 1515 ΑΚ</p> <p>Η άσκηση της γονικής μέριμνας του ανηλικού τέκνου, που αναγνωρίστηκε από τον πατέρα του εκουσίως ή δικαστικώς μετά από αγωγή που άσκησε ο ίδιος, και από τον τελευταίο χωρίς να απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της μητέρας είναι σωστή και αίρονται επιφυλάξεις που είχαν διατυπωθεί με την ισχύουσα διάταξη.</p>

<p>για νομικούς ή πραγματικούς λόγους.</p> <p>Με αίτηση του πατέρα, το δικαστήριο μπορεί και σε κάθε άλλη περίπτωση να αναθέσει και σε αυτόν την άσκηση της γονικής μέριμνας ή μέρους της, εφόσον αυτό επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου.</p> <p>Σε περίπτωση δικαστικής αναγνώρισης, στην οποία αντιδίκησε ο πατέρας, αυτός δεν ασκεί Γονική μέριμνα ούτε αναπληρώνει τη μητέρα στην άσκηση της, εκτός αν υπάρχει συμφωνία των γονέων κατά το άρθρο 1513. Το δικαστήριο μπορεί, αν το επιβάλλει το συμφέρον του τέκνου, να αποφασίσει διαφορετικά με αίτηση του πατέρα, εφόσον έπαυσε η Γονική μέριμνα της μητέρας ή αυτή αδυνατεί να την ασκήσει για νομικούς ή πραγματικούς λόγους ή υπάρχει συμφωνία των γονέων."</p>	<p>δεν ζουν μαζί, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 1513 και 1514 του Α.Κ..</p> <p>Σε περίπτωση δικαστικής αναγνώρισης, στην οποία αντιδίκησε ο πατέρας, αυτός δεν ασκεί γονική μέριμνα ούτε αναπληρώνει την μητέρα_στην άσκησή της, εκτός αν υπάρχει συμφωνία των γονέων. Το δικαστήριο μπορεί, αν το επιβάλλει το συμφέρον του τέκνου, να αποφασίσει διαφορετικά ύστερα από αίτηση του πατέρα.».</p>	
<p>Άρθρο 1516</p> <p>Πράξεις από τον ένα γονέα</p> <p>Ο καθένας από τους γονείς επιχειρεί και μόνος του πράξεις αναφερόμενες στην άσκηση της γονικής μέριμνας: 1. όταν πρόκειται για συνήθεις πράξεις επιμέλειας του προσώπου του τέκνου ή για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του ή για πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα 2. όταν πρόκειται για τη λήψη δήλωσης της βούλησης που είναι απευθυντέα προς το τέκνο.</p> <p>Στις περιπτώσεις διακοπής της συμβίωσης των γονέων, διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου τους, καθώς και όταν πρόκειται για τέκνο</p>	<p>«Άρθρο 1516</p> <p>Πράξεις από τον ένα γονέα</p> <p>Ο καθένας από τους γονείς επιχειρεί και μόνος του πράξεις αναφερόμενες στην άσκηση της γονικής μέριμνας: 1. Όταν πρόκειται για συνήθεις πράξεις επιμέλειας του προσώπου του τέκνου ή για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του ή για πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα 2. Όταν πρόκειται για τη λήψη δήλωσης της βούλησης που είναι απευθυντέα προς το τέκνο.</p> <p>Στις περιπτώσεις διακοπής της συμβίωσης των γονέων, διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου τους, καθώς και όταν πρόκειται για τέκνο γεννημένο χωρίς γάμο των γονέων του, κάθε ένας από τους γονείς μπορεί να ασκεί τις αξιώσεις</p>	<p>Άρθρο 1516 ΑΚ</p> <p>Δεν επέρχονται ουσιώδεις μεταβολές σε σχέση με την ισχύουσα διάταξη.</p>

<p>γεννημένο χωρίς γάμο των γονέων του, τις αξιώσεις διατροφής που έχει το τέκνο κατά του γονέα, ο οποίος δεν έχει επιμέλεια του προσώπου του, μπορεί να τις ασκεί αυτός που έχει την επιμέλεια και, αν δεν την έχει κανείς, αυτός με τον οποίο διαμένει το τέκνο.</p>	<p>διατροφής που έχει το τέκνο κατά του άλλου γονέα ή τρίτου.».</p>	
<p>Άρθρο 1518</p> <p>Επιμέλεια του προσώπου</p> <p>Η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου περιλαμβάνει ιδίως την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευσή του, καθώς και τον προσδιορισμό του τύπου της διαμονής του.</p> <p>Κατά την ανατροφή του τέκνου οι γονείς του ενισχύουν, χωρίς διάκριση φύλου, να αναπτύσσει υπεύθυνα και με κοινωνική συνείδηση την προσωπικότητά του. Η λήψη σωφρονιστικών μέτρων επιτρέπεται μόνον εφόσον αυτά είναι παιδαγωγικώς αναγκαία και δεν θίγουν την αξιοπρέπεια του τέκνου.</p> <p>Κατά τη μόρφωση και την επαγγελματική εκπαίδευση του τέκνου οι γονείς λαμβάνουν υπόψη τις ικανότητες και τις προσωπικές του κλίσεις. Γί' αυτό το σκοπό οφείλουν να συνεργάζονται με το σχολείο και αν υπάρχει ανάγκη, να ζητούν τη συνδρομή αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών ή δημόσιων οργανισμών.</p>	<p>«Άρθρο 1518</p> <p>Επιμέλεια του προσώπου</p> <p>Η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου περιλαμβάνει ιδίως την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευσή του, καθώς και τον προσδιορισμό του τύπου διαμονής του.</p> <p>Κατά την ανατροφή του τέκνου οι γονείς του ενισχύουν, χωρίς διάκριση φύλου, να αναπτύσσει υπεύθυνα και με κοινωνική συνείδηση την προσωπικότητά του. Η λήψη σωφρονιστικών μέτρων επιτρέπεται μόνο εφόσον αυτά είναι παιδαγωγικώς αναγκαία και δεν θίγουν την αξιοπρέπεια του τέκνου.</p> <p>Κατά την μόρφωση και την επαγγελματική εκπαίδευση του τέκνου οι γονείς λαμβάνουν υπόψη τις ικανότητες και τις προσωπικές του κλίσεις. Γί' αυτό τον σκοπό οφείλουν να συνεργάζονται με το σχολείο και αν υπάρχει ανάγκη, να ζητούν την συνδρομή αρμοδίων κρατικών υπηρεσιών ή δημοσίων οργανισμών.</p> <p>Κάθε γονέας υποχρεούται να διαφυλάσσει και να ενισχύει την σχέση του τέκνου με τον άλλο γονέα, τους αδελφούς του, καθώς και με την οικογένεια του άλλου γονέα, ιδίως όταν οι γονείς δεν ζουν μαζί ή ο άλλος γονέας έχει αποβιώσει.».</p>	<p>Άρθρο 1518 ΑΚ</p> <p>Κρίνεται θετική η προσθήκη της τελευταίας παραγράφου, σύμφωνα με την οποία <i>«κάθε γονέας υποχρεούται να διαφυλάσσει και να ενισχύει τη σχέση του τέκνου με τον άλλο γονέα, τους αδελφούς του, καθώς και με την οικογένεια του άλλου γονέα, ιδίως όταν οι δύο γονείς δεν ζουν μαζί ή ο άλλος γονέας έχει αποβιώσει».</i></p>
<p>"Άρθρο 1519</p> <p>Μεταβολή του τύπου διαμονής</p>	<p>«Άρθρο 1519</p> <p>Σημαντικά ζητήματα επιμέλειας</p>	<p>Άρθρο 1519 ΑΚ</p> <p>Ουσιώδη ζητήματα της ζωής του τέκνου (ονοματοδοσία,</p>

<p>Μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου, που επιδρά ουσιωδώς στο δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, απαιτεί προηγούμενη συμφωνία των γονέων ή προηγούμενη οριστική δικαστική απόφαση μετά από αίτημα οποιουδήποτε από τους γονείς. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέσο".</p>	<p style="text-align: center;">τέκνου</p> <p>Όταν η επιμέλεια ασκείται από τον ένα γονέα ή έχει γίνει κατανομή της μεταξύ των γονέων, οι αποφάσεις για την ονοματοδοσία του τέκνου, για το θρήσκευμα, για ζητήματα της υγείας του, εκτός από τα επείγοντα και τα εντελώς τρέχοντα, καθώς και για ζητήματα εκπαίδευσης που επιδρούν αποφασιστικά στο μέλλον του, λαμβάνονται και από τους δύο γονείς από κοινού. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 1510 και του άρθρου 1512 του Α.Κ. εφαρμόζονται και σε αυτή την περίπτωση.</p> <p>Για τη μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου που επιδρά ουσιωδώς στο δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, απαιτείται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των γονέων ή προηγούμενη δικαστική απόφαση που εκδίδεται μετά από αίτηση ενός από τους γονείς. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο.</p> <p>Ο γονέας στον οποίο δεν έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας έχει το δικαίωμα να ζητά από τον άλλο πληροφορίες για το πρόσωπο και την περιουσία του τέκνου.».</p>	<p>θρήσκευμα, υγεία και εκπαίδευση, πλην των τρεχόντων και επειγόντων) θα συναποφασίζονται από τους γονείς, ανεξάρτητα από το αν η επιμέλεια έχει ανατεθεί σε έναν εξ αυτών.</p> <p>Επιπλέον η απόφαση του δικαστηρίου για τη μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου, εφόσον αυτή επιδρά ουσιωδώς στο δικαίωμα επικοινωνίας με τον γονέα με τον οποίο δεν διαμένει, θα μπορεί να λαμβάνεται και με διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων και δεν θα απαιτείται οριστική απόφαση, όπως απαιτεί η νυν ισχύουσα και προσφάτως θεσπισμένη σχετική διάταξη.</p>
<p>Άρθρο 1520</p> <p style="text-align: center;">Προσωπική επικοινωνία</p> <p>Ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο διατηρεί το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας με αυτό.</p> <p>Οι γονείς δεν έχουν το δικαίωμα να εμποδίζουν την επικοινωνία του τέκνου με τους απώτερους ανιόντες του, εκτός αν υπάρχει σοβαρός λόγος. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων</p>	<p style="text-align: center;">«Άρθρο 1520</p> <p style="text-align: center;">Προσωπική επικοινωνία</p> <p>Ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση της, κατά το δυνατό, ευρύτερης επικοινωνίας με αυτό, στην οποία περιλαμβάνεται τόσο η φυσική παρουσία και επαφή αυτού με το τέκνο όσο και η διαμονή του τέκνου στην οικία του. Ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο οφείλει να διευκολύνει και να προωθεί την</p>	<p>Άρθρο 1520 ΑΚ</p> <p>Η διάταξη αυτή προβλημάτισε σε πολλά σημεία της την Επιτροπή. Καταρχάς <u>συμφωνούμε με την πρόβλεψη ότι η επικοινωνία του γονέα με το τέκνο που δε διαμένει μαζί του συνιστά όχι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση του πρώτου</u>, στην οποία περιλαμβάνεται τόσο η φυσική παρουσία και επαφή με το τέκνο όσο και η διαμονή του τέκνου στην οικία του.</p>

<p>παραγράφων, τα σχετικά με την επικοινωνία κανονίζονται ειδικότερα από το δικαστήριο.</p>	<p>επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα σε καθημερινή βάση. Ο χρόνος επικοινωνίας του τέκνου με φυσική παρουσία με τον γονέα, με τον οποίο δεν διαμένει, τεκμαίρεται στο ένα τρίτο του συνολικού, εκτός αν ο γονέας αυτός ζητά μικρότερο χρόνο επικοινωνίας, ή για λόγους, που αφορούν στις συνθήκες διαβίωσης ή στο συμφέρον του τέκνου, επιβάλλεται να καθορισθεί μικρότερος ή μεγαλύτερος χρόνος επικοινωνίας, εφόσον, σε κάθε περίπτωση, δεν διαταράσσεται η καθημερινότητα του τέκνου. Αποκλεισμός ή περιορισμός της επικοινωνίας είναι δυνατός μόνο για εξαιρετικά σοβαρούς λόγους, ιδίως όταν ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για ενδοοικογενειακή βία ή για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.</p> <p>Οι γονείς δεν έχουν το δικαίωμα να εμποδίζουν την επικοινωνία του τέκνου με τους ανώτερους ανιόντες και τους αδελφούς του, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος λόγος. Οι γονείς δεν έχουν το δικαίωμα να εμποδίζουν την επικοινωνία του τέκνου με τρίτους που έχουν αναπτύξει μαζί του κοινωνικοσυναισθηματική σχέση οικογενειακής φύσης, εφόσον με την επικοινωνία εξυπηρετείται το συμφέρον του τέκνου.</p> <p>Τα σχετικά με την επικοινωνία καθορίζονται ειδικότερα είτε με έγγραφη συμφωνία των γονέων είτε από το δικαστήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται και η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 1511. Όταν συντρέχει περίπτωση κακής ή καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας, ο άλλος γονέας ή κάθε ένας από τους γονείς,</p>	<p>Προβληματισμό ωστόσο προκάλεσε η πρόβλεψη ότι ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο οφείλει να διευκολύνει και να προωθεί την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα σε καθημερινή βάση, σε συνδυασμό με την καθιέρωση τεκμηρίου ελάχιστου χρόνου επικοινωνίας με φυσική παρουσία ίσου με το 1/3 «του συνολικού» χρόνου. Πέραν της άστοχης διατύπωσης, από μόνη της η εισαγωγή ποσοτικού τεκμηρίου στην άσκηση της επικοινωνίας κρίνεται προβληματική, καθώς τέτοιο τεκμήριο ο νόμος αναγνωρίζει ως τώρα σε περιουσιακά ζητήματα (πχ συμμετοχή στα αποκτήματα). Επίσης ερμηνευτικά ζητήματα ανακύπτουν και από το μη προσδιορισμό της έννοιας του «συνολικού» χρόνου δεδομένου ότι δεν καθορίζεται η χρονική περίοδος αναφοράς (πχ ανά εβδομάδα, ανά μήνα, εξάμηνο, χρόνο κλπ). Αλλά και επί της ουσίας η Επιτροπή θεωρεί ότι θα προκύψουν σοβαρά πρακτικά προβλήματα στη συμπλήρωση του ελαχίστου αυτού χρόνου επικοινωνίας με φυσική παρουσία, ενόψει και των σχολικών υποχρεώσεων και εξωσχολικών δραστηριοτήτων που θα έχει το τέκνο. Ελλοχεύει έτσι ο κίνδυνος, προκειμένου να συμπληρωθεί ο ελάχιστος χρόνος του τεκμηρίου, να χρειάζεται το τέκνο να περνά όλο τον χρόνο των διακοπών του και των ημερών ανάπαυλας (πχ Σαββατοκύριακα, αργίες κλπ) με το γονέα με τον οποίο δεν θα διαμένει και να οδηγηθούμε έτσι στον «κακό γονέα» που θα ασχολείται με το διάβασμα και τις λοιπές υποχρεώσεις του παιδιού και στον «καλό γονέα» που θα ασχολείται με τις διακοπές, την αναψυχή και την</p>
---	--	---

	<p>αν πρόκειται για επικοινωνία με τρίτο, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο τη μεταρρύθμιση της επικοινωνίας.».</p>	<p>εν γένει «εύκολη» πλευρά της ζωής του παιδιού. <u>Για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή ομόφωνα προτείνει την απάλειψη του εδαφίου της διάταξης που καθιερώνει το συγκεκριμένο τεκμήριο και την εναπόθεση στο Δικαστή της ευθύνης να προσδιορίσει, σε περίπτωση διαφωνίας, τον χρόνο της επικοινωνίας με φυσική παρουσία του γονέα με το τέκνο που δε διαμένει μαζί του, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε περίπτωσης, διασφαλίζεται δε η ουσιαστική συμμετοχή του γονέα, που δεν ασκεί επιμέλεια, στην ανατροφή του παιδιού με την πρόβλεψη «κατά το δυνατό ευρύτερης επικοινωνίας».</u></p> <p>Όσον αφορά στο περιεχόμενο της διάταξης που αναφέρεται στη διευκόλυνση εκ μέρους του γονέα με τον οποίο διαμένει τα τέκνα της επικοινωνίας του τελευταίου με τον άλλο γονέα προτείνουμε τη διαμόρφωση της διάταξης ως εξής: «Ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο οφείλει να διευκολύνει και να προωθεί την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα σε καθημερινή βάση, εφόσον δεν διαταράσσεται η καθημερινότητα του τέκνου» (άποψη σχετικώς πλειοψηφήσασα στην Επιτροπή).</p> <p>Άλλως η διάταξη θα μπορούσε να διαμορφωθεί ως εξής: «Ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο οφείλει να διευκολύνει και να προωθεί την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα» (κατά την αμέσως επόμενη σε ψήφους άποψη των μελών της Επιτροπής).</p> <p>Ακολούθως η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να υπάρξει</p>
--	---	---

		<p><u>διαφοροποίηση των κριτηρίων που οδηγούν ανά περίπτωση σε αποκλεισμό ή περιορισμό της επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο.</u> Λόγω της σοβαρότητας των συνεπειών και για το γονέα και για το τέκνο αποκλεισμός της επικοινωνίας θα πρέπει να είναι δυνατός μόνο <u>για εξαιρετικά σοβαρούς λόγους</u>, ιδίως σχετιζόμενους με την τέλεση συγκεκριμένων ποινικών αδικημάτων κατά τις κατωτέρω αναφερόμενες δια-κρίσεις, ενώ περιορισμός της επικοινωνίας θα πρέπει να είναι δυνατός <u>για σοβαρούς λόγους</u>, σχετιζόμενους ιδίως με τη διάγνωση στο γονέα πολύ σοβαρής ψυχικής νόσου, την εξάρτηση του τελευταίου από ναρκωτικές ουσίες, τις πρόδηλα ακατάλληλες συνθήκες διαβίωσης του τέκνου, την έκθεση του τέκνου σε κίνδυνο (ανάλογα με το βαθμό έντασης και εξακολούθησης), την παραμέληση της υγείας του, την παρεμπόδιση της εκπαίδευσής του.</p> <p>Ειδικά ως προς τον αποκλεισμό της επικοινωνίας η Επιτροπή (ενστερνιζόμενη πλή-ρως τις σχετικές απόψεις που κατατέθηκαν και από τους Δικηγορικούς Συλλόγους) δια-φωνεί με την πρόβλεψη της διάταξης ότι για να καταστεί δυνατός απαιτείται αμετάκλητη καταδίκη του γονέα με τον οποίο δε διαμένει το τέκνο ακόμη και για τα αδικήματα κατά της γενετήσιας ελευ-θερίας ή της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. Τούτο διότι, όπως είναι γνωστό, προκειμένου να καταστεί αμετάκλητη μία δικαστική απόφαση πχ για βιασμό ανηλίκου τέκνου, μπορεί να απαιτηθεί παρέλευση χρονικού διαστή-ματος κατά πολύ μεγαλύτερου των 10 ετών με συνέπεια, σε περίπτωση</p>
--	--	---

		<p>διατήρησης της διάταξης ως έχει, ο εγκληματήσας γονέας όλο αυτό το διάστημα να δύναται να αξιώνει επικοινωνία με το τέκνο του συνεχίζοντας ανενόχλητος σε βάρος του την εγκληματική του δραστηριότητα, ενώ το τέκνο-θύμα θα πρέπει να εξακολουθεί να επικοινωνεί μαζί του για χρονικό διάστημα που καταλαμβάνει σχεδόν ολόκληρη την ανήλικη ζωή του. Οι συνέπειες μίας τέτοιας κατάστασης είναι προφανείς και βεβαίως δεν εναρμονίζονται με τη συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας περί προστασίας των ανηλίκων.</p> <p>Ως εκ τούτου η Επιτροπή προτείνει ο αποκλεισμός της επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο του να είναι δυνατός σε περίπτωση αμετάκλητης κατάδικης για το αδίκημα της ενδοοικογενειακής βίας, αλλά σχετικά με τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής να αρκεί η τελεσίδικη παραπομπή σε δίκη του γονέα.</p> <p>Τέλος για λόγους συστημικής συνέπειας και συνοχής απαιτείται και η προβλεπόμενη στην τελευταία παράγραφο της διάταξης συμφωνία των συζύγων σχετικά με τη ρύθμιση της επικοινωνίας να υπογράφεται με τη σύμπραξη των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.</p>
<p>"Άρθρο 1532.</p> <p>Συνέπειες κακής άσκησης.</p> <p>Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την Επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή</p>	<p>«Άρθρο 1532</p> <p>Συνέπειες κακής άσκησης</p> <p>Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του</p>	<p>Άρθρο 1532 ΑΚ</p> <p>Με τη διάταξη αυτή απαριθμούνται ενδεικτικά περιπτώσεις που συνιστούν κακή άσκηση της γονικής μέριμνας και μπορούν να οδηγήσουν στην αφαίρεση της με δικαστική</p>

<p>τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτουργήμα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σ' αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας, οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου, ο εισαγγελέας ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.</p> <p>Το δικαστήριο μπορεί ιδίως να αφαιρέσει από τον ένα γονέα την άσκηση της γονικής μέριμνας ολικά ή μερικά και να την αναθέσει αποκλειστικά στον άλλο ή, αν συντρέχουν και στο πρόσωπο αυτού οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, να αναθέσει την πραγματική φροντίδα του τέκνου ή, ακόμη, και την επιμέλειά του ολικά ή μερικά σε τρίτον ή και να διορίσει επίτροπο".</p> <p>"Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου και επίκειται άμεσος κίνδυνος για τη σωματική ή την ψυχική υγεία του τέκνου, ο εισαγγελέας μπορεί να διατάσει κάθε πρόσφορο μέτρο για την προστασία του, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του δικαστηρίου, στο οποίο πρέπει να απευθύνεται εντός τριάντα ημερών."</p>	<p>τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτουργήμα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.</p> <p>Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: 1. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την τυχόν υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, 2. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, 3. η υπαίτια παράβαση των όρων της συμφωνίας των γονέων ή της δικαστικής απόφασης για την επικοινωνία του τέκνου με τον γονέα με τον οποίο δεν διαμένει και η με κάθε άλλο τρόπο παρεμπόδιση της επικοινωνίας, 4. η κακή άσκηση και η υπαίτια παράλειψη της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας από τον δικαιούχο γονέα, 5. η αδικαιολόγητη άρνηση του γονέα να καταβάλλει τη διατροφή που επιδικάστηκε στο τέκνο από το δικαστήριο ή συμφωνήθηκε μεταξύ των γονέων, 6. η αμετάκλητη καταδίκη του γονέα για ενδοοικογενειακή βία ή για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.</p> <p>Το δικαστήριο, στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, δύναται να αφαιρέσει από τον υπαίτιο γονέα την άσκηση της</p>	<p>απόφαση από τον υπαίτιο γονέα. Ως προς την υπ' αριθμ. 6 περίπτωση (αμετάκλητη καταδίκη για συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα) ισχύουν όσα αναφέρθηκαν αμέσως ανωτέρω.</p> <p>Τέλος ως προς την υποχρέωση του εισαγγελέα να απευθύνεται στο δικαστήριο, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1 (παράβαση από τους γονείς των καθηκόντων που επιβάλλει το λειτουργήμα τους) θεωρούμε ότι η προβλεπόμενη σχετική προθεσμία προς τούτο των 90 + 90 ημερών είναι αδικαιολόγητα μεγάλη και πρέπει να περιοριστεί στις 30 + 30 ημέρες.</p>
---	--	---

	<p>γονικής μέριμνας ή την επιμέλεια ολικά ή μερικά και να την αναθέσει αποκλειστικά στον άλλο γονέα, καθώς επίσης να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο προς διασφάλιση του συμφέροντος του τέκνου. Εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο και των δύο γονέων οι προϋποθέσεις της παρ. 2, το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει την πραγματική φροντίδα του τέκνου ή ακόμα και την επιμέλειά του ολικά ή μερικά σε τρίτο ή και να διορίσει επίτροπο.</p> <p>Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1 και επίκειται άμεσος κίνδυνος για τη σωματική ή τη ψυχική υγεία του τέκνου, ο εισαγγελέας διατάσσει κάθε πρόσφορο μέτρο για την προστασία του, μέχρι την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου, <u>στο οποίο πρέπει να απευθύνεται εντός ενενήντα ημερών, με δυνατότητα αιτιολογημένης παράτασης κατά ενενήντα επιπλέον ημέρες.</u>».</p>	
		<p>Ως προς την επιμόρφωση των δικαστών.</p> <p>Τέλος η Επιτροπή εκφράζει τις επιφυλάξεις της σχετικά με τη δυνατότητα έγκαιρης διοργάνωσης αποτελεσματικών ειδικών σεμιναρίων επιμόρφωσης των δικαστών που θα εκδικάζουν τις ανωτέρω υποθέσεις, ενόψει και του μικρού χρονικού διαστήματος που αναμένεται να μεσο-λαβήσει μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου νόμου. Σε κάθε περίπτωση υπενθυμίζει την πάγια θέση του δικηγορικού σώματος αλλά και άλλων φορέων για τη σύσταση οικογενειακών δικαστηρίων,</p>

		που υποστηριζόμενα από ειδικούς επιστήμονες, θα είναι αρμόδια για την εκδίκαση των συγκεκριμένων υποθέσεων.
--	--	---